

**EUROPA-KOMMISSIONENS OG EU-UDENRIGSTJENESTENS SVAR PÅ DEN
EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING**

**"EUROPOLS STØTTE TIL BEKÆMPELSE AF MIGRANTSMUGLING: AGENTURET ER
EN VÆRDSAT PARTNER, MEN DET GØR IKKE NOK BRUG AF DATAKILDER OG
RESULTATMÅLING"**

RESUMÉ

I. Den europæiske dagsorden for migration fra 2015¹ udpegede bekæmpelse af smugling af migranter som et af hovedpunkterne for handlingsplanen.

Den nye pagt om migration og asyl fra september 2020² omfatter en styrkelse af bekæmpelsen af migrantsmugling på grundlag af en EU-handlingsplan for 2021-2025, der vil fokusere på at bekæmpe kriminelle netværk, og som i overensstemmelse med EU's strategi for sikkerhedsunionen vil fremme samarbejdet om og støtte retshåndhævelsen i forbindelse med bekæmpelse af migrantsmugling, som ofte også er knyttet til menneskehandel. Handlingsplanen bygger på det arbejde, der er gjort i Europol og dets Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling, Frontex, Eurojust og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse. Der vil ved hjælp af nye foranstaltninger og et styrket samarbejde mellem de forskellige organer blive taget fat på udfordringerne på områderne finansiel efterforskning, inddrivelse af aktiver, dokumentfalsk og nye fænomener såsom digital smugling.

Bekæmpelse af menneskesmugling er en fælles udfordring, der kræver samarbejde og koordinering på internationalt plan samt en effektiv grænseforvaltning. EU's nye handlingsplan for bekæmpelse af migrantsmugling vil fremme samarbejdet mellem EU og tredjelande via målrettede partnerskaber om bekæmpelse af migrantsmugling som led i bredere partnerskaber med vigtige tredjelande. Dette vil omfatte støtte til kapacitetsopbygning i oprindelses- og transitlande både med hensyn til de retshåndhævelsesmæssige rammer og den operationelle kapacitet med henblik på at fremme en effektiv indsats fra politiet og retsmyndighederne.

EU vil også forbedre udvekslingen af oplysninger med tredjelande og indsatsen på stedet gennem støtte til fælles operationer og fælles efterforskningshold samt informationskampagner om risiciene ved irregulær migration og om lovlige alternativer. EU-agenturerne bør også samarbejde mere intensivt med partnerlandene. Europol vil styrke samarbejdet med landene på Vestbalkan, og Kommissionen og Europol vil arbejde hen imod indgåelse af lignende aftaler med Tyrkiet og andre nabolande. Kommissionen vil også medtage dette i sit samarbejde med Den Afrikanske Union (AU).

Operationer og missioner inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik spiller også en vigtig rolle for Europols (og andre agenturers) indsats for at imødegå migrantionsudfordringerne uden for de ydre grænser, både til søs, i det centrale Middelhavsområde, og i vigtige udrejse- og transitlande i Afrika, der er påvirket af menneskesmugling og -handel.

Det er på denne baggrund, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten hilser denne særberetning fra Revisionsretten velkommen, idet den kan bidrage til bevidstgørelsen af, at Europol har brug for kapacitet og værktøjer for effektivt at kunne støtte medlemsstaterne i bekæmpelsen af migrantsmugling i relation til bekæmpelsen af grov kriminalitet og terrorisme.

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2020) 609.

V. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at indgåelsen af internationale aftaler med prioriterede ikke-EU-lande på EU-niveau er en udfordring, og at Kommissionen i den forbindelse er stødt på problemer. Kommissionen mener dog, at der er gjort fremskridt.

BEMÆRKNINGER

24. b) Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at indgåelsen af internationale aftaler med prioriterede ikke-EU-lande på EU-niveau er en udfordring, og at Kommissionen i den forbindelse er stødt på problemer. Kommissionen mener dog, at der er gjort fremskridt. Efter Rådets udstedelse af otte mandater til at føre forhandlinger med MENA-lande³ og Tyrkiet i 2018 har Kommissionen således indledt forhandlinger med Tyrkiet, som er langt fremme. Hvad angår de øvrige lande er Kommissionen i tæt kontakt med de kompetente myndigheder på forskellige niveauer, men finder det vanskeligt at nå frem til det stadium, hvor forhandlingerne formelt kan indledes.

30. I henhold til artikel 25, stk. 1, i forordningen om Europol kan Europol videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland i medfør af artikel 218 i TEUF, og som giver tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, eller i overensstemmelse med en samarbejdsaftale, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået mellem Europol og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation før den 1. maj 2017 i henhold til artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA.

Derudover giver forordningen om Europol også mulighed for at videregive oplysninger under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder på grundlag af visse undtagelser, jf. artikel 25, stk. 5 og 6.

De mandater, som Rådet har udstedt, omfatter specifikke direktiver, som skal sikre tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med gældende lovgivning og restpraksis. Eftersom hvert land har forskellige niveauer af beskyttelse med hensyn til grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelse af personoplysninger, kan forhandlingerne med de forskellige lande føre til forskellige resultater.

34. Europols SIRENE-kontor vil gøre det muligt for agenturet at indhente og gemme relevante oplysninger om terrorisme og andre grove forbrydelser, fremme operationelle og strategiske analyser om terrorisme og grove forbrydelser samt bidrage til at styrke Europols informationsknudepunkt vedrørende kriminalitet.

Kommissionen har foreslået at gøre det muligt for Europol at indlæse oplysninger i Schengeninformationssystemet efter høring af medlemsstaterne om en tredjelandstatsborgers formodede involvering i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence⁴.

35. I EU's 2020-strategi for sikkerhedsunionen anerkendes det, at INTERPOL, en af de største mellemstatslige kriminalpolitioorganisationer, har en vigtig rolle at spille i forbindelse med styrkelsen af samarbejdet og informationsudveksling. Som bebudet i dagsordenen for bekæmpelse af terrorisme (COM(2020) 796 final af 9.12.2020) har Kommissionen vedtaget en henstilling til Rådet om at give bemyndigelse til at indlede forhandlinger med INTERPOL. En af målsætningerne i Kommissionens

³ Mellemøsten og Nordafrika.

⁴ Yderligere oplysninger kan findes i Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår Europols samarbejde med private parter, Europols behandling af personoplysninger til støtte for efterforskning i kriminalsager og Europols rolle inden for forskning og innovation (COM(2020) 796 final af 9.12.2020).

forslag er at muliggøre Europols udveksling af oplysninger med INTERPOL og adgang til INTERPOL's databaser.

45. Kommissionen bemærker ligesom Revisionsretten, at videregivelsen af operationelle personoplysninger fra Europol til Frontex først blev mulig, da forordning (EU) 2019/1896 (jf. artikel 90) trådte i kraft, mens videregivelsen af oplysninger fra Frontex til Europol allerede var mulig i henhold til forordningen om Frontex fra 2016.